

FONDAZIONE
**CASA SOLLIEVO DELLA
SOFFERENZA**
OPERA DI SAN PIO DA PIETRELCINA
Viale Cappuccini
71013 San Giovanni Rotondo (FG)

Pater Pio gebedsgroepen **‘Volg het pad dat God voor jou heeft gekozen’**

Tweede stap: Een zoon die minder waardig is dan Sint Franciscus

Bijbels commentaar

"Een leerling staat niet boven zijn leermeester; iemand die volleerd is zal als zijn leermeester zijn." (Lc 6, 40)

Er is niets nuttiger dan een meester van het leven. Over het algemeen zijn ouders meesters van het leven, evenals iemand in het gezin of een buitenstaander die charmant is, naar wie we opkijken en die ons het verlangen naar een vol leven inboezemt. In de joodse religie zijn er de "rabbijnen", leraren die werden gekozen vanwege hun getuigenis en als rolmodel. Jezus brengt hierin iets nieuws: Hij kiest degenen die Hij wil. Hij kiest degene die andere leraren niet zouden kiezen, omdat ze hun taken niet zouden kunnen uitvoeren. Hij kiest zonder enige verwachting. De leerlingen van Jezus zullen alles ontvangen door deze Sublieme Leraar en dankzij de Genade van de Heilige Geest zullen ze kunnen zijn zoals Hij.

Wij zijn ook gekozen door het doopsel, en we moeten onze wens uitdrukken om in zijn school onderwezen te worden, we willen de Heilige Geest vragen om zijn werk in ons te vernieuwen. We willen ons voorbereiden, want we moeten ons bewust zijn van de nieuwe oriëntatie die ons leven nodig heeft, vanuit menselijk en christelijk perspectief: we willen ons leven aanbieden zoals Jezus deed, liefdevol zonder voorwaarden en vooral zonder enige verwachtingen.

Spiritualiteit

De roeping van Pater Pio ontwikkelt zich onder inspiratie van de Franciscaanse spiritualiteit. Dit vertegenwoordigt de ideale omgeving voor zijn reflectieve en bijzonder gevoelige karakter. De genegenheid van zijn medemonniken, die hem de rest van zijn leven zal omringen, zal één van zijn sterke punten zijn en zal hem steunen in verschillende moeilijke situaties. Om deze reden zullen we u een brief laten zien waarin Pater Pio het nichtje van de aartsbisschop complimenteert, die oblaat is geworden, en haar ertoe aanzet om naar Assisi te gaan, voor een ervaring uit de eerste hand van de spiritualiteit van Sint Franciscus.

De broederschap van de Derde Orde werd opgericht in Pietrelcina; Pater Pio sprak vol vreugde over een plek die alle Franciscanen zo dierbaar was: de kleine kerk genaamd "Portiuncola", in Assisi.

Uit een brief van Pater Pio aan Graziella Pannullo, San Giovanni Rotondo 30 dec 1921

Ik hoop dat de dag waarop je een vreugde kunt proeven die vergelijkbaar is met die van het Paradijs niet ver is, en dat zal gebeuren wanneer je Assisi gaat bezoeken, de Franciscaanse stad bij uitstek, een monument dat spreekt van de grote liefde en oneindige liefdadigheid van onze heilige Vader, Sint Franciscus. Ja, ik hoop dat je op een dag, in de niet al te verre toekomst, daar op de grond zult knielen, in het kerkje van de Portiuncola, dat met het verstrijken van de tijd zo donker is geworden. Gedurende

zeven eeuwen van religieuze toewijding hebben boetelingen het oppervlak met hun kussen weggesleten. Mevrouw Henrion was een vrome bewonderaar van Franciscaanse werken; ze vertelt ons hoe alle kussen door de tijd de ruwe muren zo glad hebben gemaakt als marmer en albast, de een na de ander op die muren pulserend, met een ritme waarin goed het ritme van de harten van toegewijde pelgrims weergalmt. Elke donkere steen draagt het verhaal van duizenden en duizenden zielen, die daar met hun hoofd leunden, angstig en wanhopig, in totale verlatenheid.

Pelgrims knielen daar instinctief en in goddelijke stilte ervaren ze het zoete gevoel van een zeer vredige zegen. Ze worden deel van de oneindige echo van alle zoete gebeden die aan hun voorafgingen, die nog steeds weerklinken door de eeuwen heen, delend in dezelfde vurige liefde van de heiligen, in het offer van pure slachtoffers, en in de tranen van verlossing. Oh! Hoe groot, hoe zoet is het goddelijke dogma van de gemeenschap der heiligen in de kerk van Jezus! Dit is echt de deur naar het eeuwige leven, zoals het op de voormuur van het kerkje van de Portiuncola staat.

Pater Pio, kapucijn

Geloof moet de juiste plaatsen vinden. Er zijn enkele fysieke plaatsen, zoals een kerk waar een heilige heeft gewerkt of het was zijn huis of zijn klooster. We bezoeken ze niet als toeristen, maar om op te mediteren hoeveel het werk van God die persoon of die plaats met Zijn goedheid heeft beïnvloed. De symbolen die we in ons geloof gebruiken, kunnen abstract blijven, maar ze kunnen ook 'plaatsen' worden waar we de Heer ontmoeten. Een sacrament kan een koude rite zijn of inderdaad de plaats waar we de Heer ontmoeten. Evenzo is de kerk, als gemeenschap die mensen verzamelt in de naam van Christus, een symbool. De gebedsgroep, met de liefde en de geest van het geloof die haar bezielt, kan een symbool zijn dat openstaat voor anderen en een middel dat haar leden in staat stelt hun geloof te delen. Het kan een plek worden waar de genade van God samen gevierd kan worden.

Pater Pio leren kennen

* In de eerste maanden van 1898 besluiten Giuseppa en Grazio Forgione, nadat ze zich realiseerden dat hun zoon begaafd is met bijzondere gaven, een privéleraar te zoeken voor de kleine Francesco. Pater Domenico Tizzano, een plaatselijke leraar, begint hem les te geven en dit is het moment waarop Pater Pio's basis voor zijn spirituele opvoeding wordt gelegd.

* In januari 1903, twee jaar na een ontmoeting met pater Camillo uit Sant'Elia, vertrekt Francesco met vier vrienden naar het klooster van Morcone. Hier begint hij zijn studie voor het noviciaat: "De leerlingen moeten worden opgevoed tot priesterlijke gehoorzaamheid, tot een arme levensstandaard, tot de geest van zelfopoffering, zodat ze kunnen wennen aan het leven volgens de gekruisigde Christus".

* Na het afleggen van zijn geloften, vervolgt Pater Pio in 1904 zijn studies in het klooster van Sant'Elia in Pianisi, in de provincie Campobasso. Hier vraagt hij om naar de missies te worden gestuurd, maar zijn verzoek wordt niet geaccepteerd. Hij zal er daarom voor kiezen missionaris te zijn door zijn "nederig, vurig en voortdurend gebed".

* In oktober 1905 wordt Pater Pio tijdelijk overgebracht naar het klooster van San Marco la Catola in de provincie Foggia, waar pater Benedetto Nardella filosofie, wetenschappen en Italiaanse literatuur doceerde. Een zeer sterke kinderlijke relatie begint tussen de twee, zodat de jonge monnik hem zal kiezen als zijn geestelijk leidsman.

* In april 1906 keert Pater Pio terug naar Sant'Elia. In de daaropvolgende jaren wordt hij gevormd in het klooster van Serracapriola in de provincie Foggia (1907), waar hij theologie studeert onder leiding van pater Agostino van San Marco in Lamis.

* Vanaf 1908 zet hij zijn theologische studies voort in de provincie Avellino, eerst in het klooster van Montefusco, daarna in het klooster van Gesualdo (1909).

* In 1910 wordt hij tot priester gewijd in de kathedraal van Pietrelcina. Vanwege zijn preciaire gezondheid zal hij hier bijna permanent wonen, tot 1916. In Pietrelcina is hij betrokken bij parochieactiviteiten om pater Salvatore Pannullo te helpen.

Pater Pio's wereld: het klooster van Morcone

Morcone is een klein stadje aan de voet van de berg Mucre. De kapucijnen vestigden zich daar op 17 mei 1603, toen ze het kruis plantten voor de bouw van het klooster. De jonge mannen die broeders wilden worden, werden hierheen gestuurd. In feite was dit de plaats waar ze werden gevormd tot het broederlijke en kloosterleven, volgens het kapucijner charisma.

Francesco Forgione, de toekomstige Pater Pio, arriveerde op 6 januari 1903 in dit klooster, verwelkomd door pater Camillo van Sant'Elia in Pianisi. In feite begreep de jonge Pater Pio hier dat het klooster de beste plaats was om de Heer te dienen, "onder de vlag van de Poverello di Assisi", de armen uit Assisi. Binnen de muren vroeg de jonge monnik nederig aan Jezus om de genade "een zoon te zijn die minder waardig is dan Sint Franciscus".

Close-up van Pater Pio's gebedsgroepen: Doelen van gebedsgroepen

De gebedsgroepen hebben een tweeledig doel:

- ze komen samen om samen te bidden; voor de intenties van de paus en voor de verschillende intenties die ontstaan en
- om zich in te zetten voor de naastenliefde voor degenen die lijden, vooral gericht op de Casa Sollievo della Sofferenza.

De link met de Franciscaanse spiritualiteit komt tot uiting in een gematigde levensstijl, aandacht voor de armoede, het respect voor de schepping en de vrede op elke plaats en in elke situatie